

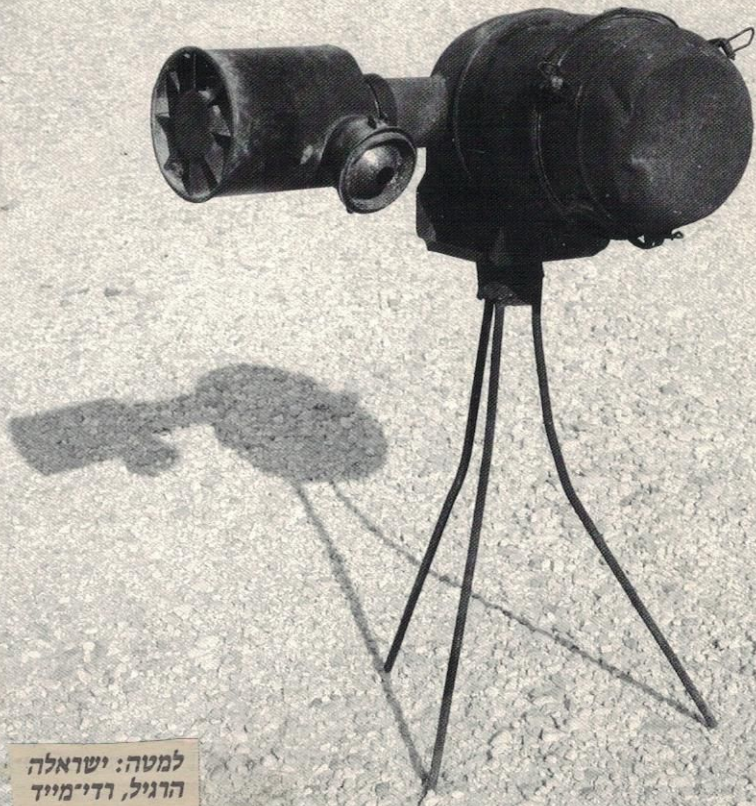
ישראלה הרגיל: "רדימייד"; בגלריה טובה אוסמן

ישראלה הרגיל מקבלת השראה ישירה ממרסל דושמפ. ה"רדימייד" שלה הנו, בשפת הרחוב, מנגל, קופסת פועל שהוצמדה אליה "חגורת צניעות", פילטר אוויר של מנוע, או חבקים של בוכנות וסלילי ברזל. הכל חלוד, הכל ראשוני, ממוקם על רגלי ברזל רקות. על הקירות - צילומים מרישומיו של דושמפ על עבודתו, הזכוכית הגדולה.

אכן, כלה עם חגורת צניעות וחתנים בעלי כוח גברא של בוכנות מצויים פה, ואפילו אזכורים מאמרותיו של דושמפ. דבר מה סטטי, איקוני, מלכותי נובע מהחלודה, ממה שהיה פעם מלא תנועה, ממה שפעם כלא בתוכו פחמים. פעילות העבר קפאה, וכאן נותרו הפצים שהוסטו מהפונקציונליות שלהם. ללא עיבוד יתר, ללא קישוטיים. אובייקטים מתכתיים אלו זוכים, בגלריה הלבנה והמחודשת, לעדנה מחודשת.

הרגיל משתנה מעבודה לעבודה. לא ניתן לזהות שאכן מדובר באותה אמנית שהציבה פסל בפארק הלאומי ברמת גן, או את פסל הקבע במוזיאון הרצליה. תערוכה יפה.

(נעילה ב־25 בפברואר).

למטה: ישראלה
הרגיל, רדימייד

גשר אל המקום הזה

ישראלה הרגיל. פיסול מן המצוי. גלריה טובה אוסמן. תל אביב

ועוד, בתחבירים שיש בהם כדי להזכיר את מחשבתו של דושאן על המבט האירוני - "הלשון בלחי". הרגיל כותבת בעבודותיה (בעברית ובאנגלית) מלים המופיעות בעבודותיו של דושאן, לעתים במקומות נסתרים מעט, המצריכים את התאמצותו של הצופה - ברוח גישתו של דושאן. מקצת העבודות נעשו כמחווה לעבודות מוכרות של דושאן, כאשר עצם ההסתה בחומר - הברזל החלוד - והאפשרות להשוות בין היצירות של דושאן לבין העבודות של הרגיל, יוצרת גשר אל המקום הזה שהברזל החלוד נעשה כמעט סימן היכר שלו. מעניין לראות את העבודות הקטנות - במימדים של חפצי-כית - בניגוד לפסלי הברזל המונומנטליים, "העבריים", שהורגלנו לראות בגלריות וסביבנו, בפסלים ובאנדרטאות.

התערוכה תישאר פתוחה עד ה-27 בפברואר.

ישראלה הרגיל, אמנית ילידת פולין, הציגה בתערוכות בארץ ובחור"ל. בתל חי 1987, בגלריה "שלוש" בתל אביב, ובתערוכה בחלל פתוח - "מבני טרמיטים" - במוזיאון הרצליה ב-1989. העבודות המוצגות בתערוכה הנוכחית מורכבות מגרוטאות ברזל חלוד, "רדי מייד", דהיינו, "מן המצוי", כהצבעה על הקשר לאמן מרסל דושאן אשר לו מיוחסות ההגדרה והשימוש בה כטענה אמנותית.

הרגיל יוצרת סביבה של עבודות לא גדולות, מרביתן ניצבות על השטיח האפור-בהיר וקצתן תולות על הקירות הלבנים, ועל המחיצה הפונה אל הרחוב. כחלק מהתערוכה מופיעים תצלומי זירוקס מרישומים של מרסל דושאן, המשמשים נקודת התייחסות צורנית ו/או רעיונית. את הפסלים הרכיבה האמנית מחלקי מתכת שנמצאו בשטח: חלקי מכונות חקלאיות, בוכנות, שסתומים